

lige Forslag. Det er, som jeg udtrykte det før, mere at betragte som en Rettelse end som en egentlig Ændring i det foreliggende Forslag.

Efter at jeg kort har gjort Rede for den Ændring, der er foreslaaet, og har sagt, hvorfor Udvalget kan tiltræde den, og da jeg mener i Hovedtrækkene at have gjort Rede for Udvalgets Standpunkt overfor det foreliggende Spørgsmaal, skal jeg anbefale at stemme for de af den højtærede Finansminister stillede Ændringsforslag til selve Toldloven, som Talen er om her, og dernæst anbefale at stemme for uforandret at vedtage Forslaget til Lov om Afgift af indenlandsk Roesukker og af Raffinering af Sukker.

Rørdam: Jeg ved ikke, om det høje Tings Medlemmer have gennemlæst de Andragender, der ledsage denne Betænkning. Hvis De have gjort Dem den Ulejlighed, ville De finde, at disse Andragender ere vidt forskellige. De Andragender og de Anskuelser, der ere fremsatte fra de forskellige Standpunkter, stride i den Grad mod hverandre, at man neppe har set noget lignende før. De vide for det første, at der er kommet et Andragende fra Bestyrelsen for forskellige Sukkerroedyrkerforeninger samt fra Repræsentanter for Roedyrkere, der fremhæve det uheldige i at vedtage de Ændringsforslag, den højtærede Finansminister har stillet, da disse borttage for meget af den nuværende Beskyttelse. Som Svar paa dette indkommer et Andragende fra Bestyrelsen for Foreningen af Sukkerroedyrkere paa Vestfyn, og i dette Andragende siges der i Modsætning til det forrige: „Vi maa tværtimod hævde, at efter vor Formening bibeholder det af Regeringen i denne Rigsdagssamling indbragte Toldlovsforslag en højere Beskyttelse for Sukkerroeindustrien end nødvendigt . . .“; og saa argumenteres der videre. Dernæst er der nogle Medlemmer af „Overbestyrelsen for de samvirkende Sukkerroedyrkere“ og Repræsentanter for Sukkerroedyrkere paa Møen og Lolland, der heller ikke kunne slutte sig til Overbestyrelsen. Men det er endda ikke det mest interessante. Det mest interessante er det Andragende, som er kommet fra Foreningen af Kolonial-Grossister i København. Der siges det, at vi maa for Himlens Skyld ikke vedtage Finansministerens Ændringsforslag, for hvis vi vedtage dem, give vi Sukkerfabrikkerne den dobbelte Beskyttelse af, hvad de nu have. Sukkergrossisterne skrive der:

„Medens den danske Sukkerindustri paa alle disse Sorter hidtil har haft en Beskyttelse af 1½ Øre, gaar Lovforslaget ud paa fremtidig at forhøje denne til 3 Øre pr. Kilo, hvorved Handelen med fremmed Sukker vil blive saa godt som umuliggjort for Hovedparten af Importen, nemlig: alle de fra Vestindien, England, Skotland og Frankrig indførte krystalliserede Sorter saavel som de tropiske Sukre, der indføres hertil i gode Kvaliteter.“

De Herrer ville saaledes se, at de lærde ere umaadelig uenige med Hensyn til Beskyttelse.

Det er nu den ene Side af Sagen. Men der er en anden Ting, de ere næsten endnu mere uenige om. De Herrer, som have fulgt Forslaget, ville vide, at det gaar ud paa at indføre Polarisation i Stedet for Farvebestemmelse. I det Andragende, som Kolonial-Grossisterne have indgivet — og det er ikke smaa Urtekræmmere, om jeg saa maa sige, det er nogle af vore dygtigste Folk paa dette Omraade, hvis Ord man ellers plejer at regne med —, sige de, at Polarisationen er en meget daarlig Bestemmelse. De have nemlig taget 40 Prøver af samme Kolli og indsendt dem til forskellige Laboratorier for at faa dem polariserede. Disse Prøver ere indsendte til Steins, Dethlefsen & Meyers og forskellige andre meget ansete kemiske Laboratorier, og det viser sig, at Forskellen i Polarisationen har varieret op til 3 pCt. De have saaledes et Sted faaet en Polarisation af 94, et andet Sted af 97. Nu ville De finde i det Forslag, Ministeren har forelagt om Afgift af indenlandsk Roesukker og raffineret Sukker en Trappetstige, idet der betaales een Afgift af det Sukker, der ikke polariserer over 96, en anden af det, der ikke polariserer over 96,5, en tredje af det, der ikke polariserer over 97, atter en anden af det, der ikke polariserer over 97,5 osv. Naar man saa ser, at Folk kunne sende Sukker af den samme Prøve ind til forskellige kemiske Laboratorier — vel at mærke første Klasses kemiske Laboratorier i København — og derfra kan faa opgivet en saadan Difference i Polarisationsgraden, at den kan variere indtil 3 pCt., synes jeg, det maa være meget vanskeligt at bruge Polarisation som Grænse mellem forskellige Afgifter. Vi maa dog gaa ud fra, at vore Laboratorier, Steins, Dethlefsens & Meyers, kunne polarisere nok saa godt som en almindelig Toldembedsmand. Jeg har derfor været noget betænkelig ved at beholde denne Polariseringsmetode. Jeg har foreløbig